HebrewBooks.org © Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

רואין אותן כאילו הן פרודות. אם אין כאן מאה פומין של היתר שיהא בהן כדי להעלות פי האיסור באחד ומאה רואין כאילו ליטרות של כל הפומין פרודות מעל הפומין ומעורבות בשל שונים ומצאו כולם בספק הדמוע ומצטרפות התחתונות להעלות את ליטרא שעל הפה דהואיל ותרומת פירות דרבנן מקילים בהעלאתם: **ור' יהושע אומר אם יש שם מאה פומין.** של היתר לבד פומין של איסור מעלין אותן באחד ומאה ואם לאו הפומין אסורין ואין השונים מועילין לבטל הפומין הואיל ואינן בספק הדמוע: **רבי יהודה אומר.** לא כן נחלקו ר' אליעזר ור' יהושע אלא כן נחלקו ר' אליעזר אומר כו': **ר' יהושע אומר אפילו יש שם שלש מאות פומין.** וכולן בכלל הספק אין מעלין את היחיד הואיל ופומי הכלי דבר שיש בו מין הוא לא בטלי ואפילו בדרבנן. אבל דרסה בעגול כו': **הכי קאמר דרסה בתוך העגול.** דעבשיו אינן ניכרות שהרי מדובקות ואינו יודע היכן היא אם בצפונו של עגול או בדרומו הואיל והשתא לאו בת מין היא ולא מנכרא דברי הכל יעלו ותנא דלעיל ר' יהודה ואליבא דרבי יהושע היא: **רב אשי אמר לעולם.** הא דקתני וספקא אסור ספק יום טוב ספק חול קאמר ודקשיא לך לרב יוסף ולרבי יאמר ספק דרבנן הוא ולקולא הכא אזלינן לחומרא הואיל ויש לו מתירין למחר: **אפילו בדרבנן.** כגון בילה דגזרת פירות הנושרין היא לא בטלה בתערובתה וכי היכי דבבטולה מחמרינן מהאי טעמא בספקה נמי מחמרינן מהאי טעמא: **בילה תאכל.** אם נולדה ביום טוב: **פשיטא דהיא ואמה שריא.** כלומר אם בא לומר כבית שמאי לשמעינן בילה אמה למה לי פשיטא דשריא: **היא ואמה אסורה.** דשמעינן לר' אליעזר דאית ליה מוקלה דתנן בפרק המביא (לקמן דף לד.) ר' אליעזר אומר עומד אדם על המוקלה כו' אלמא הכנה בעי: **אגב אמה.** אם אוכלין את אמה היום תאכל אף היא: **שלקחה אמה.** מתנגולת זו קנאה אמה: **גוזמא קתני.** כאדם שרואה להחזיק דבריו מדבר יתר[ט]. ובעומדת לאכילה קאמר ונחלק על בית הלל האוסרים ואמה לא אינטריכא ליה אלא גזים ואמר מילתא יתירא הכל יאכל גם את האב[י] גם את האם: **דר' אליעזר בן יעקב.** אוסר אפרוחים שלא נפתחו עייניהם ופליגי רבנן עליה ולקמן[ט] מייתי לה בגמרא: **גוזמא.** אע"פ דלא אפשר גזים ואמר מילתא דטופיינא. גוזמא דבר שנוי שאינו מתקבל: **שבת ויום טוב.** הסמוכין והוא הדין ליום טוב ושבת: **קדושה אחת היא.** הרי הן כיום אחד ארוך: **ארבעה זקנים אליבא דר' אליעזר.** בערובין בפ' בכל מערבין (דף לח.): **דאמר שתי קדושות הן.** ומערב ליום א' למזרח ולשני למערב: **הכנה דרבה.** דאמר[מ] הכנה בידי שמים מתסרא מיום טוב לשבת דשבת בעיא הזמנה מיום חול מגזרת הכתוב: **עדיין היא שנתקנה.** ב"ש וב"ה בזה כשם שנחלקו בבו ביום: **אוסף יזכניה.** בעל הבית: **מיו"ט לשבת.** היום נולדו והיה רולה לאכלן למחר בשבת: **לאטווינהו.** לגלותן האידנא. מי אסירי בטלטול בו ביום או לא: **מאי דעסיק.** דפשיטא לך דלמחר מיהא שרו משום דקיימא לן רב ור' יוחנן הלכה כר' יוחנן מיהו בטלטול האידנא אסירי דאפילו ר' יוחנן לא שרי לגלותה היום אלא לגומעה למחר אם היה יו"ט קודם לשבת אבל ביומיה לא ואפילו בטלטול: **והשתא.** סייעתא: **דרב לא מוקי אמורא עליה.** לא היה מעמיד מתורגמן לפניו לדרוש דרשה לרבים: **מיומא טבא לחבריה.** כלומר משעשה היום יום טוב דהיינו לאחר סעודה עד מחר: **משום שכרות.** דרב אוריי היה מורי בדרשה שלו כדאמרינן בכריתות[ט] ושכור אסור להורות דכתיב יין ושכר אל תשת (ויקרא י) וכתיב להורות את בני ישראל (שם): איכו

אומר [ו]**רואין את העליונות כאילו הן פרודות והתחתונות מעלות את העליונות ר' יהושע אומר** [א]**אם יש שם מאה פומין יעלו ואם לאו** [ב]**הפומין אסורין והשולים מותרין ר' יהודה אומר ר' אליעזר אומר אם יש שם מאה פומין יעלו ואם לאו הפומין אסורין והשולים מותרין ר' יהושע אומר אפילו יש שם שלש מאות פומין לא יעלו דרסה בעגול ואינו יודע באיזה עגול דרסה דברי הכל יעלו דברי הכל היינו פלוגתייהו אמר רב פפא הכי קאמר** [ג]**דרסה בעגול ואינו יודע באיזה מקום עגול דרסה אי לצפונה אי לדרומה דברי הכל יעלו רב אשי אמר** [ד]**לעולם ספק יום טוב ספק חול הוי דבר שיש לו מתירין וכל דבר שיש לו מתירין אפילו בדרבנן לא בטיל תניא** [ה]**אחרים אומרים משום רבי אליעזר ביצה תאכל היא ואמה במאי עסקינן אילימא בתרנגולת העומדת לאכילה פשיטה דהיא ואמה שריא אלא בתרנגולת העומדת לגדל ביצים היא ואמה אסורה א"ר זירא תאכל אגב אמה היכי דמי** [ו]**אמר אביי כגון שלקחה סתם נשחטה הוברה דלאכילה עומדת לא נשחטה הוברה לגדל ביצים עומדת רב מרי אמר גוזמא קתני דתניא** [ז]**אחרים אומרים משום רבי אליעזר ביצה תאכל היא ואמה ואפרוח וקליפתו מאי קליפתו אילימא קליפה ממש קליפה בת אכילה היא אלא אפרוח בקליפתו עד כאן לא פליגי** [ח]**רבנן עליה דרבי אליעזר בן יעקב אלא היכא דיצא לאויר העולם אבל היכא דלא יצא לאויר העולם לא פליגי אלא אפרוח וקליפתו גוזמא הכא נמי תאכל היא ואמה גוזמא אתמר** [ט]**שבת ויום טוב רב אמר** [י]**נולדה בזה אסורה בזה ור' יוחנן אמר נולדה בזה מותרת בזה נימא קסבר רב קדושה אחת היא** [יא]**והאמר רב הלכה כארבעה זקנים ואליבא דרבי אליעזר** [יב]**דאמר שתי קדושות הן אלא הכא בהכנה דרבה קמיפלגי רב אית ליה הכנה דרבה ורבי יוחנן לית ליה הכנה דרבה כתנאי** [יג]**נולדה בשבת תאכל ביו"ט ביום טוב תאכל בשבת ר' יהודה אומר משום ר' אליעזר עדיין היא מחלוקת שב"ש אומרים תאכל וב"ה אומרים לא תאכל אושפיזכניה דרב אדא בר אהבה הוו ליה הנך ביצים מיו"ט לשבת אתא לקמיה אמר ליה מאי לאטווינהו האידנא וניכלינהו למחר א"ל מאי דעתיך רב ור' יוחנן הלכה כר' יוחנן אפילו ר' יוחנן לא קא שרי אלא לגומעה למחר אבל ביומיה לא והתניא** [יד]**אחת ביצה שנולדה בשבת ואחת ביצה שנולדה ביו"ט אין מטלטלין אותה לא לכסות בה את הכלי ולא לסמוך בה כרעי המטה אושפיזכניה דרב פפא ואמרי לה ההוא גברא דאתא לקמיה דרב פפא הוו ליה הנך ביצים משבת ליום טוב אתא לקמיה א"ל מהו למכלינהו למחר אמר ליה זיל האידנא ותא למחר** [טו]**דרב לא מוקי אמורא עליה מיומא טבא לחבריה משום שכרות כי אתא למחר אמר ליה איכו**

נימא קסבר רב קדושה אחת הן. תימה לימא דקסבר שתי קדושות הן אלא הטעם הוי מגו דאתקלי לבין השמשות[א] דשמא יום שבת הוא אתקלי לכולי יומא דיום שני וי"ל דלא אמרינן מגו משום יום שהוא לשעבר דדוקא להכא אמרינן הכי כגון בין השמשות דתחילת יום טוב או בין השמשות דשבת שמא שבת הוא ותימה דהא בסוכה (דף י.) אמרינן נוי סוכה אסורין עד מוצאי יום טוב האחרון של חג שהוא יום תשיעי שהוא ספק יום שמיני ועל כרחיך טעמא משום דאתקלי בין השמשות דשמא יום שמיני הוא והיינו לשעבר וי"ל דמוקלה מחמת מצוה שאני כדמפרש טעמא התם דילמא מתרמיא ליה סעודה ואכיל בגוה והתם אמרינן אפילו לשעבר[ב] אבל הכא מוקלה דמחמת אסור לא אמרינן הכי:

אלא בהכנה דרבה קמפלגי. ותימה דהא אמרינן[ג] כל היכא דמתילדא האידנא מאתמול גמרה לה ואם כן כשאל יום טוב לאחר השבת והבילה נולדה בשבת היא נגמרת ביום שהוא חול ואם כן מאי הכנה איכא וי"ל דמכל מקום כשנולדה בשבת הרי זו הכנה דגם בשעת לידה שייך הכנה[ג] ועוד יש לומר דכיון דאם נולדה ביו"ט הרי זו אסורה אם נאמר כשנולדה בשבת הרי היא מותרת בשביל אותה לידה דשבת אם כן הוי שבת מכין ליום טוב:

רבי יהודה אומר משום ר' אליעזר עדיין היא מחלוקת. ותע"ג דפירשתי לעיל דר' יהודה סבירא ליה דלא נחלקו ב"ש וב"ה בדבר זה מ"מ לא קשיא מהכא דהא דידיה והא דרבנן:

ותנן

כב א ב ג מיי' פי"ד מהלכות תרומות הלכה ו ז:

כג ד מיי' פ"א מהלכות יו"ט הלכה כ ופ"ב הלכה ו טוש"ע א"ח סי' תקי"ג סעיף ב וטוש"ע י"ד סי' קב סעיף ה:

כד ה מיי' פ"א מה שם הלכה יט סמג לאוין סה עה טוש"ע א"ח סי' שכב סעיף ה וסי' תקיג סעיף ה:

כה ו מיי' פ"ח מהלכות עירובין הלכה ח סמג עשין ה טוש"ע א"ח סי' תט"ז סעיף ב:

רבינו חננאל

דרסה בעיגול ואינו יודע באיזה עיגול דרסה. אוקמה רב פפה בספק ספיקא, ולפיכך קתני דברי הכל יעלו. ירושלמי א"ר בון וצריך להיות בכל עיגול שתי לטרין ועוד קציעות, כדי לבטל כל מקום שהיא אותה ליטרא של תרומה בליטרא ועוד של חולין. ועוד אמרו בתלמוד א"י במס' תרומות הא דתני ר' מאיר משום ר' יהושע אפילו היו שם ג' מאות פומין לא תעלה, הדא אמרה פומין עשאום כדרך שדרכו להימנות, הדא מסייעא לר' יוחנן דו אמר תניין אינון הדא מסייעא למ"ד דברי ר' מאיר כל הדברים מקדשין, מסייע למ"ד דלעת אפילו אחת ממאה אוסר. **ובא** רב אשי ופירק פירוק אחר, לעולם ספק יו"ט ספק חול היא מתניתא דא, ודקאמרת אמאי ספיקא אסורה, הא קיי"ל כל ספיקא דרבנן לקולא, משום דהוי דבר שמחר ומחרתים הוא עצמו מותר, וכל כי האי גוונא אפילו בדרבנן לא בטיל. והא דתניא ביצה תאכל היא ואמה ואפרוח וקליפתו, גוזמא, כלומר אינן דברים נכונים דקליפה לאו בת אכילה היא. ודברי הכל אפרוח בקליפתו קודם שיצא לאויר העולם אסור. גוזמא הוא לשון הבאי כדגרסינן אמר שמואל בשלשה מקומות דברו חכמים לשון הבאי ואילו הן גפן ותפוח ופרוכת וכולי'. אמר ר' אמי... דבר(י)[ה] תורה לשון הבאי ערים גדולות ובצורות בשמים. יו"ט הסמוך [לשבת] בין מלפניה בין מלאחריה, קיי"ל כרב דאמר נולדה בשבת אסורה ביו"ט, וכן נולדה ביו"ט אסורה בשבת. ואקשינן לימא קסבר רב קדושה אחת, והאמר רב הלכה כד' זקנים הללו, והן רשב"ג ור' ישמעאל בר' יוחנן בן ברוקה ור' אליעזר בן שמוע ור' יוסי בר' יהודה אליבא דר' אליעזר דאמר ב' קדושות הן, ומפורש בפרק בכל מערבין. ופרקינן לעולם קסבר רב ב' קדושות הן, והכא סבר לה (כרבא) [כרבה] דאמר והיה ביום הששי והכינו, חול מכין לשבת וליו"ט, ואין יו"ט מכין לשבת, ולא שבת ליו"ט. ור' יהודה משום ר' אליעזר מוקים להו לב"ה כרב דאוסר. ואע"ג דר' יוחנן הוא בר פלוגתיה דרב, הא רב אדא בר אהבה ורב פפא עבדו כרב.

גליון הש"ס

גמ' אמר אביי כגון שלקחה סתם. עי' חולין דף יד ע"א תוס' ד"ה בהמה לר"י:

מוסף תוספות

א. שבין ראשון לשני. תר"פ. ב. וצריך לעשות מעשה בין השמשות ולאכול בה. תוס' הרא"ש סוכה מו: ד"ה סוכה דאי. ג. לענין אפרוחים, דבעודה במעי אמה אינה ראויה לגדל אפרוח עד שתצא לחוץ, וא"כ איכא הכנה. תר"פ.

מוסף רש"י

שייך לעמוד קודם. **נתערבו** וגו' כולן ידלקו. דלא בטלי דקתני מעמא שהיה ר' מאיר אומר כל שדרכו לימנות מקדש את המתערב עמו ואין בטל ברוב, שכלאי הכרם בדבר שאין במינן בטלין באחד ומאתים, דלאמר בספחים באלו עוכרין (מה:) מן המאתים (יחזקאל מה) ממותר שמי מאות שנאמירו בבור, מיכן לערלה וכלאי הכרם שבטלים במאתים (יבמות פא:). **יעלו באחת** ומאתים. זו היא עליית ערלה וכלאי הכרם, דתרומה עולה באחד ומאה, וכיון שכפל את האיסור, שאיסורו איסור הנאה, כפל את העלייה, הכי תניא לה בספרי גבי מכל חלבו את מקדשו ממנו, דמשמעי בתרומת מעשר שהיא אחד ממאה וקרי לה מקדשו, ומשמע שמקדשו מקדש את המתערבין בו (זבחים עב:). מקדש. מתאים או שלא מתאים, דלא בטל (יבמות פא:). **וחכמים אומרים** אינו מקדש. אלא בטל (זבחים עב:). **אלא ששה דברים בלבד.** הן שמקדשים את כל המתערבים בהן, מתוך שהן גדולים ומיהן יקריס ומשונין במינן (שם). וקלתי כרוב. לשון קלח ביקר שלו (שם). **הראוי** לערלה ערלה. מה שיש בלו מין אילן וראוי לערלה, מקדש את עיקרו באיסור ערלה (שם) כגון אגוזים ורימון וחביות, מקדשין את הכסמים משום ערלה (יבמות פא:). **הראוי לכלאי הכרם.** כגון תלתן וכרוב ולענת (שם). **את שדרכו למנות.** שמיומד, שנינו. דלא בטל, הלכך תמיכות ועיגולים אע"ג שדרכן לימנות הואיל שדרכן נמי לימכר באומד בטלי (שם). **כל שדרכו למנות.** אפילו לפרקים, שנינו. דלא בטיל (שם). **כל דבר שבמנין.** כל שדרכו לימנות כלל כגון ליטרלות של קציעות, שרוב בני אדם אין מוכרים במנין אלא דורסין אותו בעיגול ומוכר כל העיגול יחד, הואיל ופעמים שמונין הליטרלות לבד למוכרם במנין (זבחים עג.). **אפילו בדרבנן.** במידי דאיסוריה מדרבנן, כגון תרומת קציעות, לא בטיל הואיל ודרכן לימנות כלל (שם). **ליטרא קציעות.** משקל ליטרא של תמיס יבשות של תרומה שקיעסה בחיתמל בכלי ששמו מקטוע (שם). **שדרשה** על פי עגול. שם כלי הוא עגול ודורסין בה קציעות ונדבקין זו בזו ועשין עיגול כעין גבינה. על פי, דוקא נקט שנרשות לעיעים (זבחים עג.). **ואינו יודע.** איחה פי כלי נאסר ובכל התחתונות פשיט ליה שאין התרומה מעורבת בהן אלא הפומין לבדם בספק האיסור (שם). ר' מאיר אומר. כ' מאיר ור' יהודה פליגי בהא אלעא דר"א ור' יוסי (שם). עד כאן שייך לעמוד קודם.

רואין את העליונות כאילו הן פרודות. אע"פ שאין כאן ק' פומין של ק' כלים אם היתר לבד האיסור לבטל האיסור, והתחתונות אינן בכלל הספק להצטרף עם העליונות לבטלן, רואין את כל ליטרלות התחתונות והעליונות שבכל הכלים כאילו הן פרודות חו מערבת בטלן והתחתונות מצטרפות להעלות את העליונות שבכל פוס ופוס (זבחים עג.). **ואם** לאו הפומין אסוריין. שהתחתונות שאינן בכלל הספק אין מעלות הפומין (שם). **אפילו יש שם שלש מאות פומין לא יעלו.** דכל שדרכו לימנות לא בטיל (שם). **ואינו יודע באיזה עגול.** שדרסה במקום השונים שהכלי רחב והרבה ליטרלות קדורות לרחבו (שם). **דברי הכל יעלו.** הואיל ולימיה לאיסוריה בעיניה, שנדרס ונדבק באחרות מלמעלה ומלמטה ומן הצד, אין כאן דבר שבמנין כלל (שם). **לא מוקי אמורא עליה.** למילדא בפרקא (זבחים יח. וברכות יג.). **מיומא טבא לחבריה.** משעה שאכל ושתה ועשה יום טוב עד למחר, דהכי משמע קרא יין ושכר אל תשת בבואכם וגו' וכן בשעה שאתה בא להבדיל ולהורות בין דבר קדושה לדבר חול אל תהי שכרות (זבחים יח.).

מכון לשבת, ולא שבת ליו"ט. ור' יהודה משום ר' אליעזר מוקים להו לב"ה כרב דאוסר. ואע"ג דר' יוחנן הוא בר פלוגתיה דרב, הא רב אדא בר אהבה ורב פפא עבדו כרב.